

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจุดประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการวาดภาพระบายสี (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพ (3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีระหว่างกิจกรรมการวาดภาพระบายสีกับกิจกรรมการพิมพ์ภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสวนลุมพินี จำนวน 30 คน ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกจับคู่คะแนนความสามารถในการเล่าเรื่องออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดเล่าเรื่อง วิเคราะห์โดยใช้ค่า (t-test dependent sample) สามารถระบุผลการวิจัย อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการวาดภาพระบายสี พบว่าทักษะการพูดเล่าเรื่อง of นักเรียนโดยใช้กิจกรรมการวาดภาพระบายสีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพ พบว่าทักษะการพูดเล่าเรื่อง of นักเรียนโดยใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีระหว่างกิจกรรมการวาดภาพระบายสีกับกิจกรรมการพิมพ์ภาพ พบว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดกิจกรรมการพิมพ์ภาพมีทักษะการเล่าเรื่องสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการวาดภาพระบายสี

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการใช้กิจกรรมศิลปะต่างรูปแบบที่มีต่อทักษะการพูดเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นปฐมวัย โรงเรียนสวนลุมพินีสามารถนำไปสู่การอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการวาดภาพระบายสีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สถิติค่าที (t-test dependent sample) พบว่า ทักษะการพูดเล่าเรื่อง ของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการวาดภาพระบายสีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าผู้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการวาดภาพระบายสี มีทักษะการพูดเล่าเรื่องได้อย่างคล่องแคล่ว ถ้อยคำ น้ำเสียงชัดเจน อันเป็นผลมาจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการวาดภาพระบายสีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จึงสามารถสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ การใช้กิจกรรมวาดภาพระบายสีทำให้เด็กได้คิดจากประสบการณ์จริงที่เด็กได้พบเห็นบวกกับจินตนาการในการสร้างภาพทำให้เด็กอยากที่จะพูดเล่าเรื่องราวของสิ่งที่ตนเองวาด การใช้กิจกรรมการวาดภาพระบายสีทำให้เด็กสนุก มีความสุขในการทำงานส่งผลให้เกิดความมั่นใจในการพูด

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้สถิติค่าที (t-test dependent sample) พบว่า ทักษะการพูดเล่าเรื่องของนักเรียน โดยโดยใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 แสดงว่าผู้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพ มีทักษะการพูดเล่าเรื่องได้อย่างคล่องแคล่ว ถ้อยคำ น้ำเสียงชัดเจน อันเป็นผลมาจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จึงสามารถสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ การใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพช่วยให้เด็กได้รู้จักการสร้างภาพจากอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดภาพซึ่งจะต่างกับการวาดภาพระบายสีที่ต้องร่างเรื่องราวต่างๆจากประสบการณ์ที่เห็นบวกกับจินตนาการ แต่ในการพิมพ์ภาพเด็กต้องใช้จินตนาการมากกว่าผลงานที่เกิดขึ้นจะเป็นลักษณะแบบนามธรรมไม่สามารถบ่งบอกรายละเอียดที่ชัดเจนทำให้เด็กพูดเล่าเรื่องได้อย่างอิสระซึ่งเป็นผลมาจากการจินตนาการจากสีและรูปร่างที่ตนเองสร้างขึ้นและเราจะรู้เรื่องราวของภาพได้จากการพูดเล่าเรื่องซึ่งจะต่างกับการวาดภาพที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดเล่าเรื่องของเด็กชั้นปฐมวัยโรงเรียนสวนลุมพินีระหว่างกิจกรรมการวาดภาพระบายสีกับกิจกรรมการพิมพ์ภาพ พบว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัด

กิจกรรมการพิมพ์ภาพมีทักษะการเล่าเรื่องสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีกิจกรรมการวาดภาพระบายสี โดยใช้สถิติค่าที (t-test Independent sample) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดกิจกรรมการพิมพ์ภาพมีทักษะการเล่าเรื่องสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีกิจกรรมการวาดภาพระบายสี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงว่าผู้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพมีทักษะการพูดเล่าเรื่องได้อย่างคล่องแคล่ว ถ้อยคำ น้ำเสียงชัดเจน อันเป็นผลมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการพิมพ์ภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จึงสามารถสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ เพราะกิจกรรมการพิมพ์ภาพทำให้เด็กได้ใช้จินตนาการมากกว่าการวาดภาพระบายสี ภาพที่เกิดจากการพิมพ์จะเป็นลักษณะนามธรรมส่วนภาพที่เกิดจากการวาดภาพระบายสีจะเป็นรูปธรรมชัดเจน ทำให้การพูดเล่าเรื่องไม่ถูกจำกัดด้วยรูปที่วาด เมื่อภาพไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนทำให้เด็กจินตนาการได้มาก โดยอธิบายภาพจากสีและลวดลายที่เกิดขึ้นดังนั้นกิจกรรมการพิมพ์จึงทำให้เด็กเล่าเรื่องราวจากความคิดของตนเองได้มากกว่าการวาดภาพระบายสี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey อ้างถึงใน อำพร ศรีทรัพย์, 2540, หน้า 36) การจัดกิจกรรมศิลปะให้กับเด็กปฐมวัยจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการให้กับเด็กทั้งด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมศิลปะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดทักษะการพูดเล่าเรื่องได้ดีจึงถือว่าเป็นวิธีการเรียนที่พัฒนาทักษะการพูด การคิดเรียบเรียงคำพูดเป็นลำดับขั้นตอน มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกได้ดีกว่าวิธีอื่น เพราะการจัดกิจกรรมศิลปะถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา ที่น่าจะมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองการคิดเป็นลำดับขั้นตอน สร้างความมั่นใจและสร้างสมาธิในการทำงาน รู้จักอธิบายเหตุและผล สามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน ไม่จำเจ ซึ่งช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้ในทุกๆ วิชา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองให้มาก โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูคอยสังเกตขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรมและคอยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดความสงสัย

1.2 การจัดการเรียนรู้ ควรเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ให้เหมาะสม ปลอดภัย และมีความน่าสนใจ มีจำนวนที่เพียงพอกับความต้องการ สอดคล้องกับบริบทหรือท้องถิ่นที่แวดล้อมเด็กอยู่ มีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอเพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจ และให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 สถานศึกษาควรมีการอบรมครูเพื่อการจัดการเตรียมความพร้อมด้วยศิลปะให้กับครูในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรส่งเสริมกระบวนการคิดในแนวทางต่างๆ ของนักเรียน ให้ได้เรียนรู้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระดับทักษะการพูดเล่าเรื่องด้วยกิจกรรมศิลปะในรูปแบบอื่นเพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดให้กับเด็กชั้นปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม

3.2 ควรมีการวิจัยถึงผลของการจัดกิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ

3.3 ควรส่งเสริมให้ครูได้รับความรู้ในการเข้าร่วมอบรม สัมมนาเกี่ยวกับเทคนิคการสอนที่มีความหลากหลาย